

VÀ TỪ LÚC ĐÓ

 Thật tốt biết bao được trở lại và nghe người anh em, mục sư, làm chứng về ân điển của Đức Chúa Trời, cho cô con gái nhỏ của anh ấy. Đức Chúa Jêsus là như vậy đó, làm những điều như thế. Chắc chắn vậy.

2 Bây giờ, chúng ta rất vui mừng, tối nay, vì sự có mặt với chúng ta, một trong những khách mời của chúng ta tại đây, như chúng ta gọi, buổi nhóm cầu nguyện vào đêm Giao Thừa, một người bạn tốt của tôi, Anh Ernie Fandler, một trong những người cải đạo với Đức Chúa Jêsus Christ, một chiến tích của ân điển. Anh ấy là người gốc Thụy Sĩ, là nơi anh ấy xuất thân. Và tôi tin rằng, một người anh với anh ấy ở đó, hiện họ đang sống ở Shawano, một người gốc Đức, một Anh Waters. Chúng ta vui mừng vì sự có mặt của họ với chúng ta tối nay.

3 Rồi chúng ta, cũng có, với chúng ta tối nay, một—một người anh quý báu của đức tin, Nam Phi, Anh David duPlessis. Chúng ta cũng vui anh ấy có mặt cùng với chúng ta. Và chúng ta, David và tôi, đang—đang mong đợi, đang cầu nguyện, trong Chúa, để ban cho chúng ta một số công việc lớn lao với nhau, trong năm tới này, ở châu Phi và các khu vực khác nhau trên thế giới. Anh David hiện đang ở đây để bàn chuyện đó, và cầu nguyện với nó, từ bây giờ đến thứ Hai, để quyết định đúng thời gian và địa điểm, vào đến—đến châu Phi và các khu vực khác trên thế giới để tiến hành. Như, Anh David đã có một vị trí rất quan trọng với Đại hội Ngũ tuần Thế giới, và anh ấy cũng được nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo lớn trên toàn thế giới biết đến. Và đã rất có ảnh hưởng trong việc thuyết phục và gây dựng, chừng nào chúng ta còn ở đây lúc này, để giúp mang tất cả các giáo phái của đức tin nhóm hiệp lại với nhau trong Thân thể của Chúa Jêsus Christ. Bất kể những gì (họ) giáo hội họ có, hoặc những gì (họ) nhận hiệu mà họ được gán cho. Chính là điều đó, Hội thánh, Mà Đấng Christ đã chết cho.

4 Và tôi thường nghĩ về điều đó. Nhiều lần, trước đây tôi thường giúp lừa gia súc, ra miền Tây. Chúng tôi sẽ đi lên, Anh

David, và ngoài đó nơi mà họ đã lừa gia súc qua hàng rào gia súc, lên trên núi, để chúng ăn trên...để chúng gặm cỏ trên những thảm cỏ, cỏ...của rừng. Trong khi, những đồng cỏ mọc ở dưới cùng, những đồng cỏ hoang vu. Sau đó, họ cắt đồng cỏ, và cho gia súc ăn qua—qua suốt thời gian mùa đông, khi mà bão tuyết đã nổi lên, trên núi.

5 Và thường ngồi đó trên yên ngựa và nhìn người kiểm lâm đưa lũ gia súc đó đi qua; và mỗi trang trại, ở phía dưới, có thể trồng được một tấn cỏ khô. Nếu họ có thể trồng năm mươi tấn cỏ khô, điều đó có nghĩa là họ có thể nuôi năm mươi con gia súc. Nếu họ có thể trồng một nghìn tấn cỏ khô, thì một nghìn đầu gia súc có thể đi qua. Mỗi người, mang một nhãn hiệu trên những con bò của anh ta. Tất nhiên, họ đã xem các nhãn hiệu, các trang trại khác nhau, vì vậy họ sẽ không làm cho chúng bị lẫn lộn. Và sau đó khi...

6 Viên kiểm lâm, anh ta chẳng để ý những loại nhãn gì như vậy đang đi qua, bởi vì có tất cả loại nhãn hiệu. Nhưng có một thứ mà anh ta thực sự cần phải kiểm tra, đó là một cái thẻ huyết. Chúng cần phải được đăng ký là bò giống Hereford, hoặc chúng không được qua cổng. Họ lừa chúng quay lại. Hiểu không?

7 Và tôi nghĩ đó là cách nó sẽ xảy ra tại sự Phán xét. Sẽ không phải là loại phù hiệu gì chúng ta đang mang, nhưng là có cái thẻ Huyết ở đó không. Đó là điều mà sẽ—mà sẽ tính đến, thẻ Huyết.

Và tôi rất vui khi có Anh David ở cùng chúng ta.

8 Và tôi thấy Anh Estle Beeler đã ở đây lúc này. Tôi đã thấy anh ấy đứng lên ở phía sau đó, từ một nơi nào đó. Và các mục sư truyền đạo khác thì đang muốn nghe từ, tối hôm nay. Và, rồi, và tôi đoán Anh Ruddell và họ sẽ đến, vì họ sẽ ở lại đến nửa đêm.

9 Tuy nhiên, Anh David không thể ở lại đến nửa đêm. Anh ấy là người rất được cần đến, ở mọi nơi. Và ngay khi Anh Rodgers nghe nói rằng anh ấy ở đây, ồ, anh ấy sẽ đến và đưa anh ấy qua đó lúc mười giờ. Vì vậy điều đó có nghĩa là anh ấy sẽ rời khỏi đây, trong một thời gian ngắn, để đến đó ở phía nam Louisville.

10 Và tôi nghĩ mọi chuyện sẽ tốt đẹp, nếu mọi chuyện ổn thỏa với Anh David, nếu—nếu chúng ta muốn anh ấy đi lên và nói

những gì trong lòng anh ấy, giảng cho chúng ta, làm bất cứ điều gì Chúa đặt để. Tất cả chúng ta đều muốn nghe Anh David duPlessis, đến từ Nam Phi.

¹¹ Xin để tôi nói điều này. Đó là, khi tôi ở, qua ở châu Phi, trong chiến dịch vĩ đại của tôi mà Chúa đã ban cho chúng ta ở đó, anh trai của anh ấy là thông dịch viên của tôi, Anh Justus. Tôi tin rằng tên anh ấy là Anh Justus. Và một gia đình thật tốt của dân sự, là các anh em duPlessis này. Tôi nghĩ đó là...Tôi chắc họ đều là những mục sư, theo như tôi biết, và có lẽ cả người cha cũng vậy, đó là một mục sư. Và họ xuất thân từ một gia đình tốt của dân sự. Và Anh David mang một tên tuổi lớn giữa tất cả những hội thánh và những giáo phái khắp thế giới.

¹² Và Anh David, tôi muốn anh tiến lên bây giờ và nói cho chúng tôi, hoặc bất cứ điều gì Đức Chúa Trời đã đặt trên vào lòng anh để nói. Lên ngay đi. Và tôi rất vui được giới thiệu với hội thánh của tôi, tối nay. Đây là Anh Orman Neville, mục sư của chúng ta. Và đối với nhà thờ, đây là một trong những người bạn quý giá của tôi, và—và các chiến binh đồng nghiệp trong sự hầu việc Đức Chúa Trời, Anh David duPlessis của Nam Phi. Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh, Anh David.

¹³ [Anh David duPlessis phát biểu. BĂNG TRỐNG—Bt.] ...nói chuyện. A-men. Tất cả chúng ta đã làm. Anh David, hãy nhanh chóng trở lại và ở với chúng tôi lần nữa. Điều đó rất tốt. Chúng tôi chắc chắn vui mừng.

¹⁴ Anh David đã nói vài điều ở đó, mà tôi chỉ ước gì mình có cây viết, tôi có thể ghi lại chúng. Nhưng tôi sẽ luôn luôn nhớ “các cháu nội; đàn cháu.”

¹⁵ Ồ, chúng ta chắc chắn biết ơn sâu sắc việc thăm viếng của người anh em của chúng ta. Và anh ấy...là người...đã kết nối với Hội nghị Thế giới của những tín hữu Ngũ Tuần, và là một người vĩ đại trong hàng ngũ làm việc của mình xuyên suốt cả thế giới. Và chúng ta thật may mắn, tối nay, có được Anh David đến nói chuyện với chúng ta vào đêm Giao Thừa này. Và anh em có thể hiểu những người vĩ đại nghĩ gì về Chúa chúng ta, nghĩ về tôi tớ vĩ đại của Ngài.

¹⁶ Bây giờ tôi tin rằng, ngày mai, là Năm Mới, bây giờ chỉ còn vài giờ nữa. Và tôi phải đi vào sáng sớm, vì vậy tôi nghĩ rằng tôi sẽ chỉ nói một chút, nếu mọi chuyện ổn với Anh Neville. [Anh Neville nói, “Vâng. A-men.”—Bt.] Anh Beeler, và các mục sư khác ở đây. Sẽ không mất nhiều thời gian. Và tôi nghĩ, nếu chúng ta nói “A-men,” và về nhà, đó sẽ là một sứ điệp tuyệt vời. Và chúng ta có thể biết ơn Chúa vì những gì chúng ta có ở đây, tối nay.

¹⁷ Và bây giờ, nhưng đây là đêm của Năm Mới, chúng ta chỉ tận hưởng với nhau, bởi Nước Đức Chúa Trời, rao giảng, cho đến khi Năm Mới đến. Và tôi đã có...thức dậy vào buổi sáng, thật sớm, trước lúc rạng đông. Và tôi không còn trẻ như David. Có lẽ tôi... Có lẽ tôi cảm thấy không còn trẻ như anh ấy. Anh ấy là một... Dĩ nhiên, David thì một chút—lớn hơn tôi một chút. Tôi nghĩ anh ấy lớn hơn bảy hay tám, có thể là mười tuổi. Nhưng anh ấy chắc chắn là một quả cầu lửa cho Đức Chúa Trời, đi xa năm vạn dặm trong năm nay, cho Vương quốc của Đức Chúa Trời. Trên con đường của anh ấy qua bây giờ để đến giảng chỗ Anh Rodgers, và ngày mai thì với một số, nơi nào khác, và ở nơi nào khác, và ở đâu đó, và thứ Hai lại về ở đây. Và tôi phải gặp anh ấy để sắp xếp cho chuyến đi vòng quanh thế giới sắp tới.

¹⁸ Và chúng tôi sẽ ở châu Phi, tôi hiểu chiều nay, vào tháng Ba, tháng—tháng Ba sắp tới này. Tôi gặp Clayton Sondmore, từ Hội Doanh nhân Cơ đốc Phúc Âm Toàn Vẹn, tuần này, hoặc tuần tới đây, khoảng đầu tuần, và xếp đặt cho việc đi Jamaica, Haiti. Tuần tới tôi sẽ đến Kentucky, hoặc xuống Georgia, họ có những buổi nhóm ở đó. Lại về ngay và đi qua Kentucky, một đêm ở đây, và một đêm ở đó, bắt kịp các hội thánh này. Và từ đó đi thẳng về nhà, và đi đến—đến—đến Thành phố Atlantic, vì bắt đầu ngày 27, đến hết ngày 30, và rời khỏi đó sáng mùng 1, và bắt đầu ở—ở Kingston, Jamaica, ở đường đua-...đường đua, đêm đó, cho buổi nhóm suốt mười ngày ở đó. Và từ đó trở đi, rồi thì tới Haiti, và bất cứ nơi đâu. Chúng tôi không biết từ đó đi đâu, cứ như Chúa sẽ dẫn dắt chúng tôi.

¹⁹ Bây giờ, tất cả những điều này đang trong quá trình chuẩn bị. Hiểu không? Tôi đã không nói có. David ở đây, Clayt đang đến. Gordon, Anh Gordon Lindsay đang đến, Nam Mỹ. Và—và

những người còn lại, những Doanh nhân Cơ-đốc còn lại dành cho châu Mỹ La tinh. Và Anh David dành cho Thụy Sĩ, Đức, tiếp xuống. Nhưng chúng tôi chưa biết. Anh em cứ cầu nguyện. Tôi không muốn đi đâu hết cho đến khi Đức Chúa Trời phán bảo đi, và theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi. Bởi đó, nếu tôi cảm thấy sự dẫn dắt để đi, thì lúc đó tôi khởi sự chuyến bay, tôi...Và cho dù sự phản đối là gì đi nữa, tôi có thể nói, “Tôi đến như Danh Đức Chúa Jêsus.”

²⁰ Tôi rất biết ơn David, tình bạn mà chúng tôi đã có với nhau, bởi vì con người này là một người rất quan trọng, nhưng anh—anh—anh ấy tin một cách chắc chắn chức vụ này của Chúa. Anh chắc chắn vậy. Và—và tên tuổi của chúng tôi đã được liên kết với nhau trên toàn thế giới bây giờ, Anh David và tôi.

²¹ Và tôi rất vui khi được kết giao với một người như vậy. Nhưng, thưa các bạn, tôi cảm kích điều đó. Nhưng điều vĩ đại nhất để tôi có thể nghĩ là được kết hợp với là Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời, Đấng vĩ đại đó.

²² Bây giờ, Anh Neville và một số người trong số họ sẽ phát biểu trong chốc lát, nhưng tôi chỉ muốn đọc chỉ một điều gì đó ngắn gọn từ trong Kinh Thánh bây giờ.

²³ Và tôi nghĩ, thật tốt, vào đêm Giao Thừa, để gặp các thầy giảng khác nhau, và cách họ tiếp cận một đề tài, và những gì họ nói, và vân vân. Và mỗi người có cách giảng của riêng mình. Anh em biết đấy, Đức Chúa Trời đã không tạo nên tất cả chúng ta giống hệt nhau. Ngài đã làm nên chúng ta khác nhau. Ngài làm nên chúng ta khác nhau theo tầm vóc của chúng ta. Ngài đã làm cho thế giới khác nhau, và những ngọn núi lớn, những ngọn núi nhỏ, thảo nguyên, sa mạc, những bông hoa lớn màu trắng, những bông hoa màu xanh dương, cùng với tất cả những loài hoa khác. Ngài hoàn toàn làm nên chúng ta khác nhau. Chỉ thế thôi. Ngài làm nên những đầu đỏ, và những đầu đen, những mái đầu nâu, những mái đầu bạc; béo, thon, cao, ò, bất kể là gì nữa. Hiểu không? Ngài chỉ—Ngài chỉ làm cho chúng ta khác biệt. Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của sự đa dạng. Và tôi hầu như thích thế. Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Nhưng chỉ có cùng một điều mọi lúc? Chao ôi! Chao ôi! Tôi thích điều này.

²⁴ Vì vậy bây giờ chúng ta hãy lật ra trong Kinh Thánh của chúng ta, lật qua trong Sách của Thánh Ma-thi-ơ, Phúc âm của Thánh Ma-thi-ơ, bắt đầu với...Và câu thứ 4, tôi muốn đọc cho một...đọc cho chúng ta một phân đoạn, Chúa giúp chúng ta. Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 4.

Tôi nghĩ, trước khi đọc, chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁵ Lạy Cha Thiên Thượng từ ái, một lần nữa với lòng biết ơn để chúng con đến gần năm mới này. Và chúng con đến gần Cha và mang đến cho Cha tất cả những lo toan của chúng con trong quá khứ, và cầu xin Cha sẽ đặt chúng vào biển lãng quên, không còn nhớ lại những tội lỗi của chúng con chống lại chúng con nữa. Và xin cho không chỉ chúng con kiểm tra với bản thể thuộc linh của mình, mà trong chúng con...xin cho chúng con còn kiểm tra lại sự tương giao của chúng con với Ngài. Và xin tha thứ về mọi tội lỗi của chúng con. Và chúng con cầu xin hầu cho Thánh Linh của Ngài sẽ giải quyết với chúng con tối nay. Và nếu có gì bất khiết về chúng con, Chúa ơi, xin đem nó đi xa như phương đông xa cách phương tây. Quăng nó vào trong biển lãng quên, để không còn nhớ nó chống lại chúng con nữa, hầu cho chúng con có thể tiến vào trong năm mới này, sạch sẽ, được tẩy sạch bởi Huyết Chiên Con, và sẵn sàng.

²⁶ Xin cho năm 1960 này là năm tuyệt vời nhất so với những năm mà chúng con đã từng hầu việc Ngài. Ban cho chúng con cách dư dật, dồi dào. Tất cả các buổi nhóm này có trong tiến trình, Chúa ôi, mà chúng con đang nghĩ đến với Anh duPlessis, và trên khắp thế giới, vào tới châu Á, và qua tận châu Âu, và tất cả—tất cả khắp nơi. Lạy Chúa, xin để chính ý chỉ của Ngài và Quyền năng của Ngài sẽ dẫn dắt những điều này. Và nếu vào bất cứ lúc nào chúng con lạc bước ra khỏi lối đi được định trước Thiêng liêng của Ngài, xin Đức Thánh Linh đặt một sự cản đường và khiến chúng con dừng lại, Chúa ôi, và cho chúng con quay lại đúng chỗ. Xin nhậm lời.

²⁷ Xin ban phước cho hội thánh nhỏ này, Chúa ôi. Về, con đoán, đường lối gần ba mươi năm, đã đứng vững ở đây bây giờ, như

một sự tưởng nhớ về ân điển của Đức Chúa Trời, dành cho một dân sự khiêm tốn. Lạy Cha, chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban phước cho Anh Neville, mục sư. Chúc phước cho tất cả hội thánh. Xin ban phước cho các ủy viên trị sự, chấp sự, người hướng dẫn ban hát, người đánh đàn, cùng toàn thể tín hữu, tất cả mọi người, các giáo viên trường Chúa nhật, bất cứ ai nữa. Chúa ơi, xin cho năm này chúng con có thể tăng trưởng trong ân điển của Đức Chúa Trời. Và xin cho số thuộc viên chúng con phát triển thành con số lớn hơn, và—và thêm nhiều ân sủng của Ngài, hầu cho, hơn mức này đã có trong những năm đã qua. Xin nhậm lời, Cha ôi.

28 Giờ này xin giúp chúng con khi chúng con đến gần với phân đoạn này mà chúng con đang chuẩn bị đọc, Lời Ngài. Và chỉ có Ngài, Chúa ôi, mới có thể thông giải và chúng con cầu nguyện để Chúa ban điều đó cho chúng con, vì Nước Đức Chúa Trời. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

29 Tôi vừa thông báo bây giờ điều tôi đã chọn cho một chủ đề trong vài giây tới. Nó được tìm thấy trong Kinh Thánh ở đây, và tôi sẽ đọc nó. Tiêu đề của nó, tôi muốn gọi nó là thế này, “từ lúc đó.”

30 Tôi không nghĩ, tôi đã nói tối hôm họ, tôi đã không cho rằng mình có thể đến được, bởi vì cổ họng của tôi đang trở nên khô rát. Và vợ tôi đã nói với tôi ngày hôm qua, hoặc một ngày trước đó, cô ấy nói, “Thế thì em cho rằng anh sẽ không đi xuống với hội thánh.”

31 Và tôi đã nói, “Em yêu, anh không nghĩ vậy. Cổ họng của anh rất đau và rát.”

32 Và sau đó, không quá đêm hôm đó, khi tôi ngồi xuống và lấy lời Kinh Thánh, tôi lật đến Điều này.

33 Anh Sothmann đến. Anh ấy nói, “Anh sẽ đi nhà thờ vào tối mai chứ?”

Tôi đáp, “Vâng. Tôi sẽ ở đó.”

34 Và Meda nhìn tôi, và cô ấy nói, “Em không hiểu anh.”

Tôi nói, “Anh không mong em hiểu, đấy,” tôi nói, “hay một ai khác.”

35 Không ai được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dẫn dắt có thể từng hiểu được.

36 Chúa của chúng ta, họ không thể hiểu được Ngài. Ngài đã trông giống như Ngài đã nói chuyện cách này, một phút; và phút khác, cách khác. Và ở nơi nào khác thì Ngài nói về một điều gì khác. Đôi khi ấy là Chúa Jêsus đang nói, những lúc khác ấy là Đức Chúa Trời đang nói. Anh em hiểu không? Ngay cả các môn đồ đã ở đó, cuối cùng, đã nói, “Kìa, bây giờ Ngài nói cách rõ ràng. Bây giờ chúng tôi hiểu.” Hiểu không?

37 Và Chúa Jêsus phán, “Các ngươi hiểu-...Và bây giờ các ngươi tin không?” Đấy, sau đó.

38 Anh em thật sự không thể làm điều đó, bởi vì anh em được dẫn dắt của Thánh Linh. Và anh em bắt đầu làm điều gì đó, anh em phát hiện ra rằng, anh em thấy đấy, anh em thì...Đức Chúa Trời muốn sử dụng anh em ở một nơi nào đó. Anh em phải dừng lại ở đây và đi ở đây, chỉ được dẫn dắt bởi Thánh Linh. Họ là những người kỳ quặc, đặc biệt mà có một đời sống mà anh em muốn dâng mình cho Đức Chúa Trời.

39 Và rồi tôi luôn nói điều này, “Tôi sẽ làm điều này nếu Chúa muốn.” Hiểu không? Nếu tôi hứa với ai đó, “Tôi sẽ làm điều đó nếu Chúa muốn.” Hiểu không? Và do đó, thế thì, nếu đó không phải là ý muốn của Chúa, tôi sẽ...Tôi sẽ nói về Sứ điệp này nếu Chúa muốn. Ngài có thể cho tôi một sự kêu gọi, ngay trong Sứ điệp này, để đem đến California. Tôi sẽ gạt mọi thứ sang một bên và lên đường đến California, nhanh hết sức như tôi có thể.

40 Và tôi muốn sống như thế. Tôi không muốn không có gì trói buộc tôi. Tôi không muốn có thứ gì đó to lớn hay thứ khác, nơi nó trị giá hàng triệu đô la, và anh em phải nhận được rất nhiều tiền, mỗi ngày, để trói buộc tôi. Tôi muốn ở, nơi mà, khi Đức Chúa Trời phán, “Ta muốn ngươi đi xuống đây với những người này. Chỉ có năm người thôi. Nhưng hãy xuống đó, và ở lại đó cho đến khi Ta bảo ngươi rời đi.” Tôi muốn đi đến đó. Không có sự bắt buộc, chỉ...và nếu Ngài muốn tôi đi ra nước ngoài.

41 Bây giờ nó đây này, vừa được đề cập, đi đến nước Đức, hoặc đến—đến châu Phi. Và một bà triệu phú nào đó, đúng thời điểm

mà Thánh Linh đặt điều đó trên tôi để đi đến châu Phi, bà ấy nói, “Tôi sẽ tài trợ cho chuyến đi và chi trả từng chút của nó.” Hiểu không? Chỉ thế thôi. Tại sao tôi phải lo lắng về tiền bạc và mọi thứ, khi Cha tôi sở hữu tất cả? Hiểu không? Ngài có thể chỉ phán với người giàu có này, hoặc người giàu có kia, hoặc những người này, hoặc những người kia, và không cần tôi phải lo về điều đó. Hiểu không? Đức Chúa Trời hoàn toàn chăm sóc tất cả điều đó.

42 Anh Roy à, đó là cách sống. Hãy cứ để cho Ngài chăm sóc nó. Thật rất tốt.

43 Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong lời Kinh Thánh của chúng ta, đến chương thứ 4. Và chúng ta hãy bắt đầu để—để đọc, về câu thứ 12 của chương thứ 4 của Phúc Âm theo Thánh Ma-thi-ơ.

Và khi Chúa Jêsus đã bị...Và bấy giờ khi Ngài đã nghe Giăng bị tù rồi, thì Ngài lánh tới xứ Ga-li-lê;

...bỏ thành Na-xa-rét, Ngài đã đến ở thành Ca-bê-na-um, gần mé biển, giáp địa phận xứ Sa-bu-lôn ở xứ Nép-ta-li:

Hầu cho nó có thể ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai, nói rằng,

Đất Sa-bu-lôn và xứ Nép-ta-li, ở về trên con đường đi đến biển, bên kia sông Giô-đanh, tức là xứ Ga-li-lê thuộc về dân Ngoại;

Dân ấy mà ngồi trong chỗ tối tăm đã thấy ánh sáng lớn; và trên những kẻ mà ngồi trong những miền của bóng sự chết thì ánh sáng đã mọc lên.

Từ lúc đó Chúa Jêsus khởi giảng dạy, và phán rằng, Hãy ăn năn: vì nước thiên đàng đã đến gần.

44 Tôi muốn nói về chủ đề: *Và Từ Lúc Đó*. Anh em biết đấy, là con người, chúng ta tất cả đều nghĩ đến các sự việc từ một thời điểm nào đó. Điều như vậy-như vậy đã xảy ra, và từ lúc đó. Và bây giờ, nhiều lần, anh em gặp một ông lão hoặc một bà lão, và họ muốn quay lại lúc mà điều gì đó đã xảy ra, mà họ có thể đánh dấu nó rõ ràng và nói, “Đó là vào lúc đó.”

45 Bây giờ, tôi giả sử đó là một cách thực tế tất cả chúng ta ở đây, tối nay, có thể gọi nhớ, tưởng nhớ về những điều nào đó đã xảy ra vào thời điểm nào đó. Từ lúc đó, điều gì đó đã thay đổi. Một sự việc *như vậy-như vậy*, nó đã xảy ra vào lúc đó. Và từ lúc đó trở đi, mọi chuyện đã khác. Và thật là một điều tốt mà chúng ta có thể làm được. Và một số trong những ký ức đó, về những thứ mà chúng ta nghĩ đến, là những điều đáng để thay đổi. Và có một số điều không đáng để nghĩ đến.

46 Chẳng hạn, nếu một người đàn bà đầy tai tiếng, mà bà ấy nói, “Đã có lúc tôi là một cô gái ngoan, đóa chính, đạo đức. Và vào một đêm nào đó, hoặc một nơi nào đó, một điều nào đó đã xảy ra.” Và kể từ lúc đó, bà đã đi sai đường. Cuộc sống của bà đã bị ô nhục với tội lỗi, và sự đen tối và sự tăm tối, và chỉ có sự phán xét đang chờ đợi bà. Nhưng bà ta có thể nhớ lại, từ lúc nào đó, chuyện đó đã xảy ra khi bà ta đã đi con đường sai trật.

47 Kẽ—kẽ say xỉn, tối nay, trên các đường phố, cố gắng uống cho quên đi nỗi buồn của mình. Anh em có thể đón người ấy. Giống như tôi đã sống nơi trại phía dưới đây, cách đây một thời gian, ở New York, trung tâm lớn của dân say rượu. Tôi đang đi dạo với một mục sư nào đó. Và một người đã nằm ở đó, ò, đúng là có nhiều ông, vô hại, bất lực, đang nằm đó ướt mèm quần áo phía trước cửa họ, và—và râu của họ trên khắp khuôn mặt của họ, và thật sự ở trong tình trạng ghê tởm. Và họ hoàn toàn vô hại.

48 Và mục sư này nói, “Kéo người đó lên, và cứ hỏi anh ta.”

49 Và tôi đến chỗ người đàn ông này đang nằm gác một chân qua cái chắn của xe hơi, và đầu của anh ta nằm trên đường phố, và nơi mà anh ta đã không thể đi—đi—đi vào đôi khi, đến phòng vệ sinh công cộng. Ò, anh ta đúng là trong một tình trạng ghê tởm. Và tôi đã nắm lấy anh ta, và tôi hỏi, “Anh nói được không?” Và anh ta không cho tôi câu trả lời nào.

50 Vậy là vị mục sư bước xuống. Ông ấy biết đối xử thế nào với anh ta. Và ông hỏi anh ta, “Anh là ai?”

51 Và cuối cùng ông đã khiến anh ta đủ tỉnh táo, cho đến nỗi anh ta sẽ nói, “Nếu ông mua cho tôi một ly rượu!” Và hóa ra, anh ta có thể chỉ tay về ngân hàng mà anh ta từng là chủ tịch.

52 “Ồ,” ông ấy nói, “chúng tôi là những thầy giảng. Anh có thể cho tôi biết những gì đã xảy ra?”

“Nếu ông hứa với tôi một ly!”

53 Chà, chúng tôi không thể làm điều đó. Tôi đã nói, “Tôi không thể thêm nỗi buồn vào những nỗi buồn của anh. Tôi muốn giúp anh.”

54 Tất cả chuyện của anh ấy. Một đêm, anh ta về đến nhà, và có một, điều mà anh gọi là, một lá thư “John thân yêu” trên—trên bàn. Thế thì, vợ anh đã bỏ anh. Và đã...Anh ta yêu cô ấy. Và cô ta đã đem đi những đứa con của anh. Và anh ta đã ly hôn, và cô ấy đã bỏ trốn với một người đàn ông khác. Và anh ta nói, “Tôi không biết phải làm gì, bắn bẻ óc tôi ra, hay phải làm gì. Vì vậy tôi—tôi đi xuống quán rượu.” Và từ lúc đó, anh ta đấy. Điều đó xảy ra khắp nơi trên thế giới.

55 Kể nói dối. Anh em có thể lấy một người, như tôi đã nói với một người đàn ông, ngày nọ, mà tôi nghĩ đang kể những chuyện đùa. Và hóa ra, rằng, anh ta đã nói dối quá nhiều tới mức mà chính anh ta thực sự tin luôn, những chuyện đó. Và tôi đã nói, “Điều gì khiến anh làm điều đó?” Và tôi ngồi xuống nói chuyện với anh ấy. Tôi nói, “Tôi muốn hỏi anh. Những câu chuyện đó quá hoang đường đến nỗi người ta không tin.”

56 Anh ta nói, “Việc trước hết tôi có thể kể khi nhớ lại,” anh nói, “tôi là một cậu bé lớn lên trong một gia đình tử tế.” Và anh ta nói, “Tôi ra ngoài và hút thuốc lá ngô, chỉ để làm ra vẻ thông minh. Và tôi nhai cà phê, để làm sạch hơi thở.” Và anh ta nói, “Tôi làm điều đó đằng sau ống khói cũ, phía sau nhà.” Và anh ta nói, “Tôi sẽ không bao giờ quên, khi mẹ tôi bắt gặp, và nói với tôi, ‘Con à, để mẹ ngửi hơi thở của con.’ Và tôi đã hà hơi vào mặt của bà, và bà nói, ‘Con đã nhai cà phê để khử mùi gì đó với hơi thở của con. Con đang làm gì? Con đã hút thuốc phải không?’”

57 Và anh ta nói, “Có điều gì đó mách bảo tôi hãy nói cho bà biết sự thật.” Anh ấy nói, “Nhưng tôi đã nói, ‘Không, mẹ ơi. Con thề thật lòng. Con đã không hút thuốc.’” Anh ấy nói, “Và từ lúc đó, điều đó đã bắt đầu.”

58 Tất cả chúng ta đều có thể tìm thấy điều gì đó mà—mà bắt đầu vào một thời điểm nào đó. Và từ đó trở đi, mọi thứ đã thay đổi. Và có những điều khác mà đáng chúng ta có thể nghĩ tới. Những con người với những ý định tốt đẹp đã cố gắng bắt đầu lại mọi thứ, làm những việc vào lúc nào đó.

59 Chẳng hạn, khi điện lực đầu tiên được tìm ra bởi Benjamin Franklin, và họ đã có thể chinh phục nó. Họ bắt đầu nói, “Kể từ thời điểm này, sẽ không bao giờ có chiến tranh nữa. Bởi vì, rằng, điện này có thể được cài vào hàng rào, với một điện áp cao, tới mức mà không ai có thể vượt được.” Họ cho là tốt.

60 Và ngay sau Chiến tranh Thế giới thứ Nhất, khi—khi Kaiser Wilhelm ký hiệp ước hòa bình. Chúng ta đã được kể ở đây tại nước Mỹ. Tôi là một cậu bé khoảng chín tuổi. Nhưng tôi có thể nhớ tất cả mọi người đã nói, “Chúng ta sẽ không bao giờ có một cuộc chiến tranh nào nữa. Từ lúc này trở đi, nó sẽ ổn định, mãi mãi.” Nhưng chúng ta đã có một cuộc chiến khác.

61 Và khi LHQ vĩ đại. Hoặc, tôi có thể nói, trước đó, họ đã thành lập cái gọi là Hội Quốc Liên. Và họ nói, “Giờ đây chúng ta sẽ không còn chiến tranh nữa, bởi vì chúng ta đã có một Hội Quốc Liên mà sẽ tuần tra thế giới. Và nếu có sự nổi dậy ở đâu đó, những người này từ mọi quốc gia sẽ đến đó và kiểm soát thế giới.” Nhưng đó là một thất bại. Họ tiếp tục có chiến tranh. Và LHQ sẽ trở thành điều tương tự.

62 Chúng ta được bảo bây giờ bằng dự đoán rằng tối mai hoặc tối Chúa nhật...Cũng chính người đàn ông đã tiên đoán về Trân Châu Cảng, vào thời điểm chính xác mà máy—máy bay sẽ ném bom nó, đã nói, rằng, “Vào lúc mười hai giờ tối Chúa nhật, rằng bảy mươi lăm phần trăm người dân Hoa Kỳ sẽ biến thành đồng tro tàn, rằng nước Nga sẽ ném bom Hoa Kỳ, vào lúc mười hai giờ tối Chúa Nhật tới này.” Cũng người mà đã tiên đoán về Trân Châu Cảng. Họ không đưa nó ra ngoài, bởi vì dân chúng sẽ phát hoảng. Tôi không tin điều đó. Hiểu không? Không. Bởi vì, nó không thể chịu đựng chiến tranh nguyên tử. Một trong chúng đó vượt qua rào cản âm thanh, theo cách này, chúng ta sẽ ném chúng cách kia, và thế giới sẽ tan tành từng mảnh. Điều gì đó phải xảy ra, tuy nhiên, trước khi Chúa Jêsus đến. Đúng thế.

63 Chẳng hạn, đôi tân hôn trẻ. Đã có một lúc nào đó để họ kết hôn. Và họ—họ trao cho nhau những lời hẹn ước. Và họ đã hứa nguyện, chung thủy, với nhau. Và họ đã nói, rằng, “Chúng mình sẽ yêu thương, tôn trọng và yêu mến nhau, chừng nào chúng mình còn sống.” Nhưng đến một lúc mà điều gì đó đã xảy ra.

64 Tất cả những thứ này, có—có một lúc khi điều gì đó xảy ra. Và có thể tất cả lời thề của họ, và tất cả các hội quốc liên, và vân vân, có thể có ý định tốt, nhưng tất cả đều đi đến hồi kết. Tất cả trở nên vỡ vụn, bên dưới các—các—các bàn chân của con người. Với tất cả những ý định tốt đẹp chúng ta có thể có, nhưng tất cả phải đi đến một kết thúc.

65 Nhưng có một lúc mà ở đó con người có thể đến với điều gì đó là Đời đời. Đó là khi, một người, lúc người ấy gặp Đức Chúa Trời. Đó là khi điều gì đó xảy đến mà là Đời đời.

66 Chúng ta làm những lỗi lầm của mình. Và chúng ta đưa ra những lời thề của mình vào đêm Giao Thừa, chỉ để hôm sau vi phạm chúng mà thôi. Chúng ta lật qua trang mới, và chúng ta giao lời thề. Và chúng ta đến gặp các linh mục và...Chúng ta không, nhưng những người Công giáo thì có. Và xưng tội, và làm dấu hứa nguyện, và chúng ta đến với bàn thờ và lật các trang mới, nhưng tất cả đều vô ích. Vì, lần sau người nào cản đường chúng ta hay điều gì đó, tính khí cũ đó sẽ bộc phát lại ngay. Mỗi lần mà chúng ta gặp hoạn nạn hay điều gì đó, nó lại sẽ xảy ra.

67 Nhưng có một nơi mà con người có thể đến, tới một lúc, mà sẽ thay đổi người đó mãi mãi, cho Đời đời. “Người nào đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu,” Chúa Jêsus phán. Một người có thể đến với Đức Chúa Trời, và toàn bộ nơi đến Đời đời của người đó được thay đổi. Và một người có thể gặp Đức Chúa Trời, và người đó có thể không bao giờ vẫn giống như vậy nữa. Anh em không thể gặp Đức Chúa Trời mà vẫn sống giống y như con người cũ của anh em đã sống. Nếu anh em chối bỏ Ngài, anh em sẽ là một người tẻ nhất đã từng có. Nếu tiếp nhận Ngài, anh em có được Sự sống Đời đời, và Ngài sẽ khiến anh em sống lại vào ngày sau rốt, bởi lời hứa của Ngài.

68 Đã có một lần khi có một người được gọi là Áp-ra-ham, là người xuất thân từ xứ Canh-đê, và ông cư ngụ trong thành U-rơ.

Và ông chỉ là một người, một người tốt. Có lẽ, có lẽ ông có thể có... Cha của ông có lẽ đã thờ hình tượng, bởi vì họ đến từ Ba-by-lôn. Và ông chỉ là một người đàn ông bình thường, và ông đã già đi. Ông bảy mươi lăm, và vợ ông sáu mươi lăm.

⁶⁹ Và Áp-ra-ham, một ngày nọ, khi ông có lẽ đang ở ngoài đồng, đi săn hoặc ông đang làm bất cứ việc gì, hái quả, hay bất cứ công việc gì của ông, ông đã gặp Đức Chúa Trời. Và từ lúc đó, ông đã được thay đổi. Ông đã có thể gọi những thứ đã không có, dường như chúng đã có, bởi vì ông đã gặp Đức Chúa Trời. Ông đã biết rõ cái phút và giờ mà ông đã gặp Đức Chúa Trời. Nó đã đổi thay ông. Và Đức Chúa Trời đã gọi ông là cha của nhiều dân tộc. Và đã tin Đức Chúa Trời và tin lời hứa của Ngài, bởi vì ông đã gặp Đức Chúa Trời. Hai mươi lăm năm sau, họ đang bàn luận, cố gắng làm cho ông chán ghét, nói với ông rằng ông đã tin điều gì đó sai trật. Nhưng Kinh Thánh cho biết, “Ông đã trở nên càng mạnh mẽ hơn bao giờ hết, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.” Bởi vì, ông đã biết rằng Đức Chúa Trời phải giữ lời hứa.

⁷⁰ Đó là khi một người gặp Đức Chúa Trời. Nó thay đổi quyết định của người ấy. Nó mang lại cho người ấy một cảm giác siêu phàm. Như tôi đã nói đêm nọ, con người xác thịt chỉ có năm giác quan. Nhưng, người tin, khi người đó gặp Đức Chúa Trời, người đó nhận được điều gì đó khác biệt. Đó là một giác quan siêu phàm nâng người ấy lên trên bóng tối. Nó khiến người ấy tin rằng những điều mà không thể được sẽ ứng nghiệm. Người đó vẫn tin chúng sẽ ứng nghiệm, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Khi một người gặp Đức Chúa Trời, thì điều gì đó xảy ra.

⁷¹ Đã có một lúc khi một người từng được đào tạo trong tất cả sự khôn ngoan, tất cả thần học về Lời của Đức Chúa Trời. Ông đã biết Nó bởi văn tự. Ông đã qua trường học. Ông đã có tất cả những tấm bằng. Ông rất thông minh cho đến nỗi ông có thể dạy những học giả Ai-cập cùng với những bậc thầy của họ. Ông biết hết, bằng văn tự. Nhưng là một người hèn nhát, đã bỏ chạy, đi ra phía sau một sa mạc và chặn cừu cho một người lạ. Nhưng đó là lúc mà khi Đức Chúa Trời đã gặp ông ở đó, trong bụi gai đang cháy. Và từ lúc đó về sau, Môi-se đã được thay đổi, bởi vì ông đã

gặp Đức Chúa Trời nơi một bụi gai đang cháy. Và mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, ông không thể vẫn như cũ nữa.

⁷² Khi một ông hay là một bà...Tôi không quan tâm bao nhiêu lời thề quý vị đưa ra, hoặc quý vị lật bao nhiêu trang mới. Cho đến khi gặp Chúa, quý vị không thể được thay đổi. Nhưng một khi quý vị gặp Chúa, lúc ấy quý vị được thay đổi mãi mãi.

⁷³ Không chỉ thay đổi Môi-se. Nó còn thay đổi dân Y-sơ-ra-ên. Nó đã thay đổi Ai-cập. Nó đã thay đổi thế giới vào lúc ấy, bởi vì một người đã gặp Đức Chúa Trời và nhận lấy Ngài theo Lời Ngài.

⁷⁴ Điều chúng ta cần ngày nay là ai đó gặp gỡ Đức Chúa Trời, mặt đối mặt, và nói chuyện với Ngài, về tình hình. Khi con người gặp Chúa, mọi sự được thay đổi. Chắc chắn. Đó là cách duy nhất để chúng ta có thể có được các thứ.

⁷⁵ Và từ lúc đó về sau, Môi-se kẻ hèn nhát, Môi-se người đang trốn chạy, đã được thay đổi. Và từ lúc đó, ông trở nên tôi tớ của Chúa. Nó luôn luôn hoạt động cách đó. Khi một người gặp Chúa, sự việc được thay đổi.

⁷⁶ Có một cô gái trẻ lần nọ, chưa tới mười tám tuổi, hoặc có lẽ không tới tuổi đó, đó là vào một buổi sáng đang trên đường tới một giếng nước, để lấy một xô nước, ở Na-xa-rét. Cô là một cô gái tử tế. Cô đã tin. Cô có đức tin. Nhưng, sáng hôm đó, cô đã gặp Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã nói với cô điều gì đó, và cô tin điều đó. Và nó đã thay đổi toàn bộ cuộc đời của người nữ ấy, và khiến cô trở nên bất tử. Tên của cô là Ma-ri, mẹ của Đức Chúa Jê-sus chúng ta. Cô gái trẻ này chỉ là một cô gái trẻ bình thường, nhưng cô đã gặp Chúa. Và từ lúc đó trở đi, điều gì đó đã xảy ra. Chắc chắn vậy.

⁷⁷ Có một người tên là Phi-e-rơ, một ông lão đánh cá thô kệch, có lẽ thật thô lỗ hết sức. Và ông có lẽ có một quả đấm lớn của một tay côn đồ. Bởi vì, ở đây cách đây không lâu, tôi đã xem vở kịch, được gọi là, “Đại Ngư Dân.” Và tôi nghĩ ấy là một sự mô tả rất giỏi về Phi-e-rơ, bởi vì ông là một ngư ông vạm vỡ to lớn như thế. Ông không quan tâm điều gì. Ông hầu như không tin bất cứ điều gì. Nhưng, một hôm, ông gặp Chúa. Và từ lúc đó, ông đã thay đổi. Từ lúc đó ông trở nên một sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ.

⁷⁸ Như Anh David duPlessis đã nói với chúng ta cách đây một lát, về Sau-lơ thành Tạt-sơ, một kẻ giết người, đã giữ áo của những kẻ giết người, mà, và làm chứng, và cho chứng cứ với cái chết của Ê-tiên người tử vì đạo. Ông có những bức thư trong túi mình, để đi xuống với các—các vị đứng đầu hội đồng cố vấn của các giáo hội, và bắt giam những người đang làm ồn ào quá mức, la hét, và ngợi khen Đức Chúa Trời. Ông là một người vĩ đại trong mắt những người Pha-ri-si. Ông là một người Pha-ri-si thuộc phái Pha-ri-si. Nhưng, một ngày nọ, ông đang trên đường đến Đa-mách, và ông đã gặp Chúa. Một Ánh Sáng chiếu lòa quanh ông. Và từ lúc đó trở đi, ông không còn là Sau-lơ người Tạt-sơ nữa. Nhưng ông đã là Phao-lô, một người khiêm nhường, người nhu mì, bởi vì ông gặp Chúa, và Điều đó đã đổi thay ông.

⁷⁹ Có một người phung nằm ở cổng thành. Tất cả các cách chữa của y khoa đều không thể chữa lành bệnh cho người đó. Những chỗ lở loét thối rữa của kẻ đó đã trở nên quá lớn tới mức mà hai bàn tay của kẻ đó không còn giơ lên, được nữa. Và đôi chân của anh ta, anh ta khó có thể kéo chúng. Trường hợp của anh ta là vô vọng. Nhưng một ngày nọ, anh đã gặp Chúa, đang tiến ra cổng thành. Và ông ta sấp mình xuống, thờ phượng, và nói, “Nếu Ngài muốn, Ngài có thể làm cho tôi sạch.”

⁸⁰ Và Ngài phán, “Ta muốn. Người sạch đi.” Và từ lúc đó, ông ta đã không còn bị bệnh phung nữa, bởi vì ông đã gặp Chúa.

⁸¹ Có một người mù đang ngồi bên vệ đường. Và anh không thể nhìn thấy ánh sáng ban ngày từ bóng tối. Không có gì có thể giúp anh ta. Một ngày nọ, Người nào đó đi ra khỏi thành Giê-ri-cô, và khi anh đã gặp Đức Chúa Trời; và từ lúc đó, anh ta có thể nhìn thấy. Thị lực của anh đến với anh. Quang cảnh của ánh sáng đã đập vào mắt anh, và anh có thể nhìn thấy lại. Bởi vì, từ lúc đó, khi anh gặp Chúa Jêsus, anh đã là một con người khác. Anh đã có thị lực của mình.

Khi một người gặp Chúa, điều gì đó chắc chắn xảy ra.

⁸² Có một người trẻ tuổi, một lần nọ; không nghi ngờ gì, một công dân tốt của đất nước, nhưng những cơn điên đến trên anh ta. Và anh ta đã bị quá nặng tới mức mà nhà tù cũng không thể giữ anh ta. Và họ xiềng anh ta với những dây xích. Và anh ta có

một quân đoàn ma quỷ, ở trong anh ta, đến nỗi anh ta có thể tự mình bẻ gãy những xiềng xích và thoát đi. Và ma quỷ đưa anh ta tới một nghĩa địa, nơi mà anh ta đã ở trong đó. Và lấy những miếng đá vôi, thật tồi tệ, anh ta tự cứa thân thể chính mình. Ô, anh ta là một người kinh khủng. Khi những cơn điên đó rời ra, chắc chắn anh ta nghĩ, “Mình đang làm gì ở đây?” Và khoảng chừng lúc đó, ma quỷ lại đến với anh, và cắt xé anh ta. Nhưng, một hôm, anh đã gặp Chúa Jêsus. Và từ lúc đó trở đi, người điên xứ Ga-đa-ra đã có tâm trí tỉnh táo, đã mặc quần áo, ngồi nơi chân Ngài. Anh có thể đi về nhà như một người lịch sự. Anh có thể trở lại với cuộc sống văn minh. Anh có thể đi về với những người thân của mình, và có thể nói, “Từ lúc đó, tôi đã được thay đổi.” Vâng.

⁸³ Một ngày nọ, trên Đồi Sọ, khi Chúa và sự chết gặp nhau, mặt đối mặt, khi Sự Sống và sự chết đến với nhau. Nhưng đó là khi Sự Sống, Đấng Christ, rút ngòi ra khỏi sự chết. Và kể từ lúc đó, sự chết đã không có cái nọc nào trong nó. Tôi rất vui mừng về điều đó. Đức Chúa Trời! Sự chết và Đức Chúa Trời, đã gặp nhau. Sự chết đã không còn giống như xưa. Nó đã không có nọc độc cho nó bây giờ. Tín hữu Cơ-đốc có thể bước thẳng vào ngay mặt của nó và nói, “Ô hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự chiến thắng của mày ở đâu?” Tại sao? Cả hai đều đã gặp Chúa. Kể từ đó chúng không còn giống như xưa.

⁸⁴ Không người nào có thể vẫn y như thế, không thứ gì có thể vẫn y như thế, khi nó từng gặp Chúa. Quý vị sẽ không bao giờ vẫn y như thế.

⁸⁵ Tôi có thể nhớ mình đã nằm đây trên giường bệnh viện. Các bác sĩ cho tôi ba phút để sống. Tim tôi đập, mười bảy lần một phút này. Tôi đã gặp Chúa. Kể từ đó, tôi đã không còn như vậy nữa. Điều gì đó đã xảy ra với tôi. Không ai có thể nói với tôi bất kỳ điều gì khác. Bill Branham đã chết. Tôi đã gặp Chúa, và Điều gì đó đến trong tôi. Tôi không bao giờ còn là như cũ kể từ phút mà tôi gặp Ngài. Ngài đã biến đổi tôi. Ngài đã làm cho tôi điều gì đó khác đi. Đó không phải là một lời thề nguyện Năm Mới, nhưng tôi đã gặp Chúa.

⁸⁶ Thưa quý ông và quý bà, khi quý vị gặp Chúa, quý vị được biến đổi. Chúng ta thực hiện lời thề Năm Mới của chúng ta tới

nay; quay lại vào sáng mai, để vi phạm chúng; ngày hôm sau, để phá vỡ chúng. Nhưng những gì chúng ta cần làm, không phải là một lời thề nguyện Năm Mới, nhưng chúng ta cần phải đối mặt với Đức Chúa Trời, và có Sự Sống Đời Đời, được sinh ra bởi Thánh Linh của Ngài.

⁸⁷ Đã có một cụ ông, lần nọ, và ông không thể quyết định được. Ma quỷ cứ đánh ông từ điều đó. Một hôm, ở ngoài đồng, ông đã quỳ gối xuống để cầu nguyện. Trong khi ông đang cầu nguyện, ông đã cắm xuống một cây cọc. Ông nói, “Để cái này làm một vật ghi nhớ. Hỡi Sa-tan, nếu có bao giờ mày đến với ta lần nữa, ta sẽ chỉ cho mày với cây cọc này. Và ta sẽ nói với mày rằng ngay ở đây ta đã gặp Chúa, và mọi chuyện ổn thỏa từ đây trở đi.” Đó là những gì chúng ta cần, có thể không phải là một cái cọc trong cánh đồng, nhưng ở đâu đó, phòng kín nào đó, chỗ nào đó. Không phải một...

⁸⁸ Ồ, đêm nay, sẽ có hàng trăm lời thề được đưa ra, hàng nghìn trong số chúng được đưa ra. Và năm kế tiếp chúng ta lại phải lấy hết tất cả những câu đó, lần nữa. Chúng ta sẽ nói, “Chúng ta sẽ bỏ nói dối. Chúng ta sẽ thôi làm *điều này*. Và chúng ta sẽ bỏ đi sự nóng nảy của mình qua một bên. Chúng ta sẽ làm nhiều hơn cho Chúa. Chúng ta sẽ làm *điều này*, hoặc *điều kia*, hoặc *điều nọ*,” chỉ để thấy, nó là vô ích mà thôi.

⁸⁹ Nhưng điều con người cần làm, tối nay, là đối diện với Chúa. Và từ đó trở đi, người ấy là một tạo vật được thay đổi. Ha-lê-lu-gia! Ồ, tôi ước gì tôi có thể kể nó theo cách mà tôi tin. Nhưng khi một người gặp Chúa, người đã thay đổi, kể từ phút đó, những ngày còn lại của mình. Người ấy sẽ không bao giờ giống như vậy, bởi vì người ấy có Sự sống Đời đời. Người ấy là một tạo vật mới. Những điều cũ đã qua đi, và mọi sự đều trở nên mới đối với người ấy. Người ấy trông mới mẻ.

⁹⁰ Người đầu này có thể bước đi đối mặt Chúa, khi các bác sĩ đã nói, “Anh ta sắp chết.” Nhưng anh ta có thể bước đi trước mặt Chúa, và cầu xin trường hợp của mình. Và anh ta sẽ biến thành, một con người khác, và từ lúc đó trở đi.

⁹¹ Ồ, tôi còn nhớ Nghị sĩ Upshaw, ngồi trên ghế lần trong sáu mươi sáu năm. Đêm đó, ở xa kia California, khi Đức Thánh Linh

ngự xuống, và bắt đầu nói, ông đã gặp Chúa. Và từ đó trở đi, ông có thể đi bộ mà không cần cặp nặng.

92 Tôi đã chứng kiến khoảng thời gian mà những người bị ung thư ăn dần nằm, không có gì ngoài một cái bóng. Và các bác sĩ đi ngang qua và nói, “Họ chết rồi.” Những người thân yêu của họ tập trung lại, để nói những lời cuối cùng mà họ có thể, với họ, động viên. Nhưng họ đã gặp Chúa, và, từ lúc đó, họ đã được thay đổi. Họ sống khác hẳn.

93 Tôi có thể nhìn thấy người phụ nữ hôi hám, bên kia đường phố. Tôi có thể nhìn thấy người say rượu, đang ngồi sau con hẻm. Tôi có thể nhìn thấy kẻ đạo đức giả, ở bên kia trong nhà thờ. Tất cả những hạng người khác nhau đó, mỗi Năm Mới, đang lật một trang mới, và đang cố gắng để làm gì đó khác đi, cố gắng thay đổi và làm như vậy. Hãy để họ gặp Chúa, một lần, và từ đó trở đi.

94 Chúa Jêsus từ đó về sau đã giảng, cho những người mà ngồi trong những miền của bóng chết.

95 Và tôi nói, tối nay, nếu một người muốn có một sự thay đổi thực sự đến với mình, hãy để người đó đến gặp mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, và gặp Ngài một lần, rồi người ấy có thể nói, “Từ đó trở đi, từ lúc đó về sau, tôi là một người đã được thay đổi. Tôi biết bởi sự từng trải.”

96 Còn ít lâu nữa, hội thánh sẽ nhóm nhau quanh bàn thờ ở đây. Anh em sẽ hiến dâng đời sống của mình lần nữa. Anh em sẽ từ bỏ mọi thứ, và đặt nằm mọi sự trên bàn thờ. Hỡi anh em, xin để tôi cho anh em vài lời khuyên. Nếu anh em chưa bao giờ gặp Chúa, mặt đối mặt, xin để tôi nói với anh em đôi điều. Anh em ở lại tại bàn thờ đó. Cứ ở lại đó đến khi anh em gặp Chúa, rồi thì anh em có thể chỉ ngón tay mình về đêm Giao Thừa đó. Không phải, và nói, “Tôi đã lật một trang mới. Tôi đã đưa ra một lời thề mới.” Nhưng mà, “Từ lúc đó trở đi, tôi đã gặp được Chúa. Và đời sống đã được thay đổi, và mọi thứ đã khác hẳn. Và mọi thứ trở nên mới mẻ, với tôi, một lần nữa, kể từ lúc đó,” thời điểm mà anh em gặp Chúa.

97 Không phải, gặp một Năm Mới. Chúng ta sẽ đối mặt với nó, trong vài phút nữa, lát nữa, khoảng hai giờ rưỡi nữa, tôi cho là

vậy, có thể ít hơn thế, chúng ta sẽ đổi đầu một Năm Mới, mặt đối mặt. Chúng ta sẽ đáp ứng nó với những lời ước nguyện. Chúng ta sẽ đáp ứng nó với những cam kết. Chúng ta sẽ gặp nó với những ý định tốt lành. Chúng ta sẽ gặp nó, nói rằng, “Chúng ta sẽ cố gắng lật một trang mới. Chúng ta sẽ cố gắng làm khác đi.” Tất cả điều đó đều tốt. Tôi đánh giá cao điều đó.

⁹⁸ Nhưng thưa anh em, nó sẽ không bao giờ là Vĩnh cửu cho đến khi anh gặp được Chúa, trước tiên. Khi anh em gặp Chúa, trước tiên, và sau đó, mọi thứ sẽ khác đi.

Chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện.

⁹⁹ Lạy Chúa Jêsus, Con của Đức Chúa Trời, con nhớ lại lúc khi con gặp Ngài, Chúa ôi. Con nhớ lại, một người khốn khổ, sống một đời sống đạo đức tốt, không chạy xung quanh, uống rượu, hoặc cờ bạc, hoặc hút thuốc, hay đại loại như vậy. Nhưng con biết, Chúa ôi, khi sự chết đang lên vào phòng bệnh viện ấy, cách đây hai mươi mấy năm, đã có gì đó thiếu sót trong đời sống con. Ở đó con đã gặp Chúa, và từ lúc đó. Từ lúc đó, Chúa ôi, con đã cố gắng hầu việc Ngài. Đời sống của con đã được đổi thay và mọi thứ trông khác đi. Con rất vui mừng vì đã gặp Ngài, lạy Chúa. Và tối nay, đối diện một Năm Mới, con vui mừng nói rằng con có thể đối diện nó với Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống trong lòng con.

¹⁰⁰ Xin ban cho chúng con kinh nghiệm, Chúa ôi. Xin ban cho chúng con sự nhân từ và lòng thương xót của Ngài. Xin tha thứ tội lỗi của chúng con. Và xin để chúng con sống suốt năm sắp đến đây, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, với một kinh nghiệm, rằng chúng con gặp Chúa và đời sống chúng con được biến đổi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin tha thứ chúng con về những khiếm khuyết của chúng con. Xin đặt bên trong chúng con Thánh Linh của Chúa. Xin hướng dẫn chúng con và dẫn dắt chúng con.

¹⁰¹ Lạy Đức Chúa Trời là Cha, đây là năm 1960 đang đối diện con. Và có những cơ hội cho một buổi nhóm toàn cầu, nơi mà trông giống như có đến hàng vạn lần ngàn, cùng với hàng vạn hàng ngàn người ngoại giáo nguyên sơ, những người đa thần giáo, và vân vân, có thể đến với Ngài. Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, với Thánh Linh của Ngài trong lòng con, đêm nay, con đối diện với

bàn thờ của Ngài, và đối diện với Ngài, và nói rằng, “Xin giúp con, Ôi Chúa. Tấm lòng con đang bùng cháy với sự sốt sắng. Con yêu Ngài, Chúa ôi. Con dâng chính mình con cho Ngài, trong sự hầu việc. Xin dẫn dắt con bất cứ nơi đâu Ngài muốn dẫn dắt con. Xin sai con đi bất cứ nơi nào Ngài muốn sai phái con, Chúa ôi. Xin cứ phán, và con sẽ đi.”

¹⁰² Xin ban phước cho hội thánh của con. Ban phước cho Anh Neville. Ban phước cho tất cả những người ở đây, những khách lạ trong cổng của chúng con. Và những mục sư này mà sẽ nói, thay phiên nhau, suốt cả buổi tối, con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ ban phước cho chức vụ của họ. Xin ban phước cho Anh Neville. Xin ban phước trên Anh Junie Jackson. Anh Beeler, tất cả những mục sư khác này, xin ban phước cho họ, Cha ôi. Xin ban cho chúng con một năm 1960 tuyệt vời.

¹⁰³ Chúng con, lạ Chúa, biết rằng chúng con đã gặp Ngài, mặt đối mặt, và biết ý nghĩa của việc được sanh lại bởi Thánh Linh của Ngài, xin ban cho chúng con ân điển Đời đời của Ngài, để hầu việc Ngài. Trong Danh Chúa Jêsus chúng con cầu nguyện. A-men.

¹⁰⁴ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Năm 1960, đừng để nó là, rằng, “Tôi đã lật một trang mới.” Đừng để nó là, rằng, “Tôi cố gắng bắt đầu một cuộc sống mới.” Nhưng hãy để nó là, rằng, “Tôi đã gặp Đức Chúa Trời, và từ đó, thời gian đó trở đi, tôi đã có được sự bình an vượt quá sự hiểu biết. Tôi đã có sự vui mừng không thể tả xiết, và đây sự vinh hiển. Tôi có một sự thỏa lòng. Thậm chí nếu sự chết đến với tôi, tôi sẽ ở trong cánh tay của Đức Chúa Trời, phút giây sau khi tôi trút hơi thở cuối cùng. Cho dù điều gì đến hay đi!”

¹⁰⁵ Hãy để họ cho nổ tung nó, tối Chúa nhật, nếu họ muốn. Họ muốn, quả bom sẽ không bị kích hoạt, cho đến khi chúng ta được ở trong miền Vinh hiển với Ngài. A-men. Không có gì có thể làm hại chúng ta. Ha-lê-lu-gia!

¹⁰⁶ Tôi rất vui mừng là mình đã gặp Chúa. Tôi rất vui mừng tôi có thể nói, “Từ lúc đó.” Xác định với thời điểm đó! “Khi tôi gặp Chúa, điều gì đó đã xảy ra với tôi. Tôi đã được thay đổi, từ phút đó. Tôi đã được thay đổi, kể từ đó.” Tôi rất vui khi được đi trên con đường này, đêm nay, như một lời chứng cho sự Vinh hiển và

Quyền năng của Đức Chúa Trời. Một cái gì đó cũ kỹ nhỏ nhoi ở ngoài này, và Đức Chúa Trời giáng xuống đó và ban cho tôi ân điển của Ngài, và cứu tôi, và chữa lành tôi, và làm tôi đầy dẫy Thánh Linh của Ngài. Và để tôi rao giảng Tin lành của Ngài, đó là vinh dự lớn nhất từng có trên đời. Từ lúc đó, cho đến thời điểm này, tôi chưa bao giờ có một lần hối tiếc. Nhưng tôi đã rất biết ơn, tất cả những ngày này, và sẽ là, suốt cả cõi Đời đời, rằng tôi đã gặp được Chúa.

Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Được rồi, Anh Neville.

VÀ TỪ LÚC ĐÓ VIE59-1231

(And From That Time)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào Đêm Giao Thừa, tối thứ Năm, ngày 31 tháng Mười hai, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org